

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

(hierna: de vreemdeling),
appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, (hierna: de
voorzieningenrechter) van 7 januari 2010 in zaak nrs. 09/32191 en
09/35470 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister van Buitenlandse Zaken (hierna: de minister).

1. Procesverloop

Op 12 augustus 2009 heeft de minister het aan de vreemdeling verleende visum voor kort verblijf ingetrokken.

Bij besluit van 28 september 2009 heeft de minister het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 7 januari 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 24 januari 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 84, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000, staat in afwijking van artikel 37, eerste lid, van de Wet op de Raad van State geen hoger beroep open tegen een uitspraak van de rechtbank of van de voorzieningenrechter van de rechtbank over een visum voor een verblijf van drie maanden of minder.

2.2. Nu het hoger beroep zich richt tegen een uitspraak van de voorzieningenrechter over een visum voor drie maanden of minder, is de Afdeling kennelijk onbevoegd van het hoger beroep kennis te nemen.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

verklaart zich onbevoegd om van het hoger beroep kennis te nemen.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. B. Klein Nulent, ambtenaar van Staat.

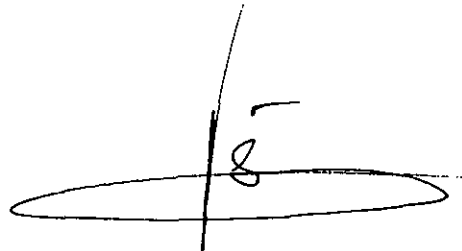
w.g. Lubberdink
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Klein Nulent
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 16 maart 2010

218-666.
Verzonden: 16 maart 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a small 'S' or similar mark to the right.

mr. H.H.C. Visser

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Dordrecht
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

procedurenummers: AWB 09/32191 (voorlopige voorziening) en AWB 09/35470 (beroep),
V-nummer:

uitspraak van de voorzieningenrechter

inzake

verzoeker,
gemachtigde: mr. K. Wijnmalen, advocaat te Dordrecht,

tegen

de Minister van Buitenlandse Zaken, verweerder,
gemachtigde: mr. D.B. Deckers, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

1. Ontstaan en loop van het geding

Op 12 augustus 2009 heeft verweerder het visum voor kort verblijf van verzoeker ingetrokken.

Tegen deze handeling als bedoeld in artikel 72, derde lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) heeft verzoeker bij faxbericht van 17 augustus 2009 bezwaar gemaakt bij verweerder.

Bij schrijven van 4 september 2009 heeft verzoeker de voorzieningenrechter verzocht een voorlopige voorziening te treffen die inhoudt dat verzoeker niet mag worden uitgezet tot op zijn bezwaar is beslist.

Bij besluit van 29 september 2009 heeft verweerder het bezwaar van verzoeker ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft verzoeker bij faxbericht van 30 september 2009 beroep ingesteld.

Bij brief van 9 oktober 2009 heeft de voorzieningenrechter verzoeker meegedeeld dat het verzoek om voorlopige voorziening op grond van artikel 8:81, vijfde lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) wordt gelijkgesteld met een verzoek hangende het beroep bij de rechtbank.

Het verzoek is behandeld ter zitting van 5 januari 2010.
Verzoeker is verschenen bij mr. drs. E.W.B. van Twist, kantoorgenoot van zijn gemachtigde.
Verweerder is, zoals aangekondigd, niet verschenen.

procedurenummers: AWB 09/32191 en AWB 09/35470

2

2. Overwegingen

2.1. wettelijk kader

2.1.1. Ingevolge artikel 8:81, eerste lid, van de Awb, voor zover hier van belang, kan de voorzieningenrechter, indien voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank bezwaar is gemaakt, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Ingevolge het vijfde lid van dit artikel, voor zover hier van belang, wordt de verzoeker, indien een verzoek om voorlopige voorziening is gedaan nadat bezwaar is gemaakt en op dit bezwaar wordt beslist voordat de zitting heeft plaatsgevonden, in de gelegenheid gesteld beroep bij de rechtbank in te stellen. Het verzoek om voorlopige voorziening wordt gelijkgesteld met een verzoek dat wordt gedaan hangende het beroep bij de rechtbank.

Ingevolge artikel 8:86, eerste lid, van de Awb kan, indien het verzoek wordt gedaan indien beroep bij de rechtbank is ingesteld en de voorzieningenrechter van oordeel is dat na de zitting, bedoeld in artikel 8:83, eerste lid, nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

2.1.2. Ingevolge artikel 72, tweede lid, van de Vw 2000, voor zover hier van belang, wordt een beschikking omtrent de afgifte van een visum voor de toepassing van dit hoofdstuk gelijkgesteld met een beschikking omtrent een verblijfsvergunning regulier gegeven krachtens deze wet.

Ingevolge het derde lid van dit artikel wordt voor de toepassing van deze afdeling met een beschikking tevens gelijkgesteld een handeling van een bestuursorgaan ten aanzien van een vreemdeling als zodanig.

Ingevolge artikel 84, aanhef en onder b, van de Vw 2000, voor zover hier van belang, staat geen hoger beroep open tegen een uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank over een visum voor een verblijf van drie maanden of minder.

2.1.3. Ingevolge artikel 7 van het Souverein Besluit van 12 december 1813 (Stcrt. 1814, 4) zullen vreemdelingen, hier te lande aankomende, de paspoorten waarvan zij houders zijn onderwerpen aan het visa van den secretaris van staat, en niet weder kunnen vertrekken, dan na dat op dezelfde wijze zal zijn geconstateerd, werwaarts zij voornemens zijn te reizen.

2.1.4. Ingevolge artikel 34, vijfde lid, van Verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode (Pb EG 2009, L 243; hierna: Visumcode), voor zover hier van belang, wordt, indien een visum wordt ingetrokken, daarop het stempel "INGETROKKEN" aangebracht en worden het optische variabele kenmerk van de visumsticker, het veiligheidskenmerk "latent-beeldeffect" en het woord "visum" ongeldig gemaakt door middel van een doorhaling.

Ingevolge artikel 58, tweede lid, van de Visumcode is deze code van toepassing vanaf 5 april 2010.

Bijlage VI van de Visumcode is getiteld Standaardformulier voor kennisgeving en motivering van het weigeren, nietig verklaren of intrekken van een visum.

procedurenummers: AWB 09/32191 en AWB 09/35470

3

2.2. het bestreden besluit

Het bestreden besluit strekt tot handhaving van de intrekking van het visum van verzoeker. Verweerder stelt zich op het standpunt dat verzoeker niet langer voldoet aan de voorwaarden waaronder hem een visum is verleend.

2.3. de gronden van het verzoek

Verzoeker heeft, samengevat, het volgende tegen het bestreden besluit aangevoerd.

Ten onrechte heeft verweerder verzoeker niet ingelicht over de mogelijke intrekking van zijn visum, heeft verweerder verzoeker niet gehoord alvorens het visum in te trekken, heeft verweerder geen besluit genomen over de intrekking en heeft verweerder verzoeker niet ingelicht over de mogelijke rechtsmiddelen.

Het is aannemelijk dat verzoeker bij terugkeer naar Indonesië problemen zal ondervinden van de zijde van de autoriteiten. Door de intrekking van zijn visum wordt verzoeker feitelijk gedwongen de Indonesische autoriteiten, die ongetwijfeld zullen vragen naar de reden van intrekking van het visum, op de hoogte te stellen van de indiening van zijn asielaanvraag. Dit betekent dat verzoeker door toedoen van verweerder heeft te vrezen voor vervolging. Het afleggen van een valse verklaring tegenover de Indonesische autoriteiten is een strafbaar feit. Verzoeker wijst in dit verband op de uitspraak van 24 december 2008 van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Amsterdam (LJN BH0310).

Ten onrechte heeft verweerder geen belangenafweging gemaakt alvorens het visum in te trekken. Niet valt in te zien wat het belang van de Nederlandse Staat is om het visum in te trekken voordat de rechtbank over de (asiel)zaak van verzoeker heeft beslist. Het belang van verzoeker had zwaarder moeten wegen. Verweerder moet de doornaling van het visum ongedaan maken door verzoeker een nieuw visum te verstrekken en te verklaren dat het visum op onjuiste gronden is ingetrokken.

Ten onrechte heeft de ambtenaar van politie die het visum heeft ingetrokken geen voorafgaand overleg gehad met verweerder.

Ten onrechte is een aantekening gemaakt in het paspoort van verzoeker, in plaats van gebruik te maken van het standaardformulier als bedoeld in bijlage VI van de Visumcode.

2.4. het oordeel van de voorzieningenrechter

2.4.1. Ter zitting heeft de (waarnemend) gemachtigde van verzoeker desgevraagd verklaard dat het visum van verzoeker terecht is ingetrokken nadat hij asiel heeft aangevraagd. De rechtmatigheid van de intrekking van het visum als zodanig is dan ook niet (meer) in geschil.

2.4.2. De voorzieningenrechter volgt verzoeker niet in zijn betoog dat de intrekking van het visum niet op het visum zelf aangetekend had mogen worden, maar uitsluitend op het standaardformulier als bedoeld in bijlage VI van de Visumcode. De Visumcode is ingevolge artikel 58, tweede lid, van toepassing vanaf 5 april 2010. Voorts heeft verweerder er in zijn faxbericht van 4 januari 2010 terecht op gewezen dat artikel 34, vijfde lid, van de Visumcode voorschrijft dat, indien een visum wordt ingetrokken, op het visum het stempel "INGETROKKEN" wordt aangebracht.

Ook overigens bevat het betoog van verzoeker geen aanknopingspunten voor de conclusie dat verweerder onrechtmatig heeft gehandeld door op het visum aan te tekenen dat het is ingetrokken. De autoriteiten van de landen waarvoor het visum was verleend, hebben er een gerechtvaardigd belang bij om op eenvoudige wijze (door een fysieke controle van het paspoort) kennis te kunnen nemen van de intrekking van het visum. Dit klemt te meer, nu verzoeker blijkens het proces-verbaal van 11 augustus 2009 om teruggave van zijn paspoort heeft gevraagd omdat hij in België op vakantie wilde gaan.

procedurenummers: AWB 09/32191 en AWB 09/35470

4

In zijn uitspraak van 28 augustus 2008 op het beroep van verzoeker tegen de afwijzing van zijn asielaanvraag heeft de voorzieningenrechter van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Arnhem, geoordeeld dat de aantekening op het visum van verzoeker geen grond vormt voor verlening van een verblijfsvergunning asiel. Ter zitting van 5 januari 2010 is namens verzoeker verklaard dat hij naar Indonesië wil terugkeren en dat hij geen verblijfsvergunning regulier zal aanvragen. Verzoeker heeft in zijn asielprocedure geen melding gemaakt van eerdere problemen met de Indonesische autoriteiten. Voorts heeft verzoeker de stelling dat hij bij terugkeer naar Indonesië problemen zal ondervinden van de zijde van de Indonesische autoriteiten omdat de intrekking van het visum in zijn paspoort is aangetekend niet onderbouwd met stukken of concrete voorbeelden die aannemelijk maken dat zich bij terugkeer daadwerkelijk serieuze problemen zullen voordoen. De uitspraak waarnaar verzoeker verwijst, heeft betrekking op een geheel andere situatie en kan hem dan ook niet baten. Ook overigens heeft verzoeker niet aannemelijk gemaakt dat het plaatsen van een aantekening op het visum voor hem zodanig bezwarend is dat verweerder daarvan bij afweging van alle betrokken belangen had moeten afzien. Voor afgifte van een nieuw visum of een verklaring als door verzoeker gewenst bestaat onder deze omstandigheden geen grond.

2.4.3. De voorzieningenrechter volgt verzoeker niet in zijn standpunt dat hij voorafgaand aan de intrekking van het visum gehoord had moeten worden. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter kon er redelijkerwijs geen twijfel over bestaan dat verzoeker na het indienen van de asielaanvraag niet langer voldeed aan de voorwaarden waaronder hem een visum was verleend en dat dit visum kon worden ingetrokken.

Verzoeker heeft tijdig het juiste rechtsmiddel aangewend tegen de intrekking van het visum. Reeds hierom ziet de voorzieningenrechter geen grond voor het oordeel dat verzoeker in zijn belangen is geschaad doordat de intrekking van het visum niet is vervat in een besluit met een rechtsmiddelverwijzing of doordat verweerder verzoeker niet van tevoren heeft ingelicht over de mogelijke intrekking van zijn visum.

2.4.4. Uit het onder 2.4.2. genoemde proces-verbaal van 11 augustus 2009 en het faxbericht van 12 augustus 2009 blijkt dat de ambtenaar van politie het visum van verzoeker heeft ingetrokken na een daartoe verkregen machtiging, gegeven namens verweerder. Over deze stukken zijn namens verzoeker ter zitting geen opmerkingen gemaakt. De beroepsgrond dat sprake is geweest van een eigenmachtig optreden van de ambtenaar van politie faalt dan ook reeds wegens het ontbreken van feitelijke grondslag. Voor het overige is het betoog ter zitting dat de betreffende ambtenaar van politie zich onbehoorlijk heeft gedragen niet relevant voor de beoordeling van de rechtmatigheid van het bestreden besluit, zodat dit betoog in de onderhavige procedure buiten beschouwing moet worden gelaten.

2.4.5. Omdat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, zal de voorzieningenrechter het beroep van verzoeker met toepassing van artikel 8:86, eerste lid, van de Awb ongegrond verklaren.

2.4.6. Gelet op de ongegrondverklaring van het beroep van verzoeker is geen sprake meer van een met het verzoek om voorlopige voorziening connexe hoofdzaak. Het verzoek om voorlopige voorziening moet dan ook worden afgewezen.

Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

2.4.7. Gezien het vorenstaande beslist de voorzieningenrechter als volgt.

procedurenummers: AWB 09/32191 en AWB 09/35470

5

3. Beslissing

De voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage:

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om voorlopige voorziening af.

Aldus gegeven door mr. B. van Velzen, rechter, en door deze en M.G. den Ambtman, griffier, ondertekend.

De griffier,

De rechter,

Uitgesproken in het openbaar op: 7 januari 2010

Afschrift verzonden op: 07 JAN. 2010

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak staat geen rechtsmiddel open.

Advocatenkantoor

E. Van Twist & Walls

Mr drs E.W.B. van Twist
Mr drs J.M. Walls
Mw mr H.K. Westerhof
Mr K. Wijnmalen
Mw mr S. Zwiers

Advocaten

Wijnstraat 209
3311 BV Dordrecht
Telefoon 078 - 648 91 29
Telefax 078 - 648 93 69

Stichting Beheer Derdengelden
ABN-AMRO 48.61.47.258

Aan de Raad van State
De Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

=== 070 - 3651380 ===

Dordrecht, 24 januari 2010

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

24 JAN 2010

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD:

PAR:

HOGER BEROEPSCHRIFT (visum)

Inz.: / Staat
Toevoeging in aanvraag

Reg.nr.RvS: n.n.b.
Reg.nr.Rb.: Awb 09 / 32191 VISUM
IND: 0903-05-1302
Appellant:
Geboren:
Nationaliteit: Indonesische

Uitspraak rechtbank: 28 augustus 2009

Geeft eerbiedig te kennen,

geboren op _____, van Indonesische nationaliteit, hierna aan te duiden als appellant, verblijvende te _____ te dezer zake domicilie kiezende te (3311 BV) Dordrecht aan de Wijnstraat 209 ten kantore van zijn advocaat mr drs E.W.B. van Twist, die ten deze als gemachtigde wordt gesteld en als zodanig, zulks met het recht van substitutie, voor hem in rechte zal optreden.

Voor zover noodzakelijk wijst appellant erop dat hij ondergetekende bepaaldelijk heeft gevolmachtigd om in deze het hoger beroep op te stellen, te ondertekenen en in te dienen.

Bij uitspraak van 7 januari 2010 de rechtbank te Den Haag nzp. Dordrecht het beroep van appellant in de visumzaak ongegrond verklaard. Een copie van de litigieuze uitspraak is ingevoegd. De inhoud daarvan dient als hier overgenomen en toegevoegd te worden. Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak nu deze strekt tot ongegrondverklaring van het beroep. Bij wijze van grieven daarvan wijst hij op het volgende.

Advocatenkantoor

& Van Twist & Walls

-2-

Grief 1

Ten onrechte heeft de rechtbank gemeend dat tegen de ongegrondverklaring van het beroep geen rechtsmiddel open staat

Appellant heeft kennisgenomen van het feit dat tegelijkertijd in zowel de vovo als in de bodemprocedure uitspraak is gedaan. De rechtsmiddelenclausule geeft aan dat tegen de uitspraak geen rechtsmiddel open staat. Dat is onjuist. verwezen wordt in dat verband naar de wet, alwaar de mogelijkheid van hoger beroep bij Uw Raad wordt opengesteld wanneer een rechtbank in de bodemprocedure een beslissing neemt.

Grief 2

Ten onrechte heeft de rechtbank geen betekenis gehecht aan het feit dat de politieambtenaar bij de intrekking van het verleende visum is ingegaan tegen de Visumcode terwijl dat handelen op zichzelf (ernstige) gevolgen kan hebben bij terugkeer van appellant naar het land van herkomst

Appellant heeft aangegeven dat de ambtenaar van politie eigenmachtig en zonder overleg het verstrekte visum heeft ingetrokken. Voor die intrekking was geen reden, althans niet anders dan de enkele wens van de betreffende ambtenaar van politie. De opdracht van de IND te AC Ter Apel om appellant zijn paspoort retour te bezorgen strekte er in ieder geval niet toe dat het visum moest worden ingetrokken (temeer nu de vader van appellant werkzaam was bij de Kmar en het persoonlijk met de betreffende ambtenaar overleg had gehad waarbij werd afgesproken dat het paspoort kon worden opgehaald te Ter Apel, doch enkel om praktische redenen naar de VP te Eindhoven zou worden gestuurd).

De betreffende ambtenaar van politie heeft tegen de wens van appellant in met pen groot het woord vervallen door het verleende visum gezet. Daarna is het paspoort retour gegaan naar de vader van appellant. De intrekking op zichzelf is – terecht – niet aangevochten. Wel de wijze waarop dat is gegaan. Immer, het geeft geen pas dat de ambtenaar van politie de vader van appellant zijn kantoor uit zet en eigenhandig en zonder (het gevraagd) overleg met de IND aantekeningen in het paspoort maakt.

Het maken van aantekeningen is ook uit den boze. Gewezen is in dat verband op de Visumcode (Pb EG 2009, L 243 inzake Verordening (EG) nr. 810/2009) die op 5 april 2010 deel uit zal maken van de wet/beleid. Bij die code is een standaardformulier gevoegd dat wordt gebruikt om een verleend visum in te trekken. In deze had anticiperend gebruik moeten worden gemaakt van die regeling. In beroep is de Verordening in zijn geheel overgelegd. Naar ik aanneem is de Verordening U ambtshalve wel bekend. Mocht dat wenselijk zijn, dan zal ik een afschrift van de Visumcode op eerste verzoek verschaffen.

Voorondersteld mag worden dat een ambtenaar van politie bekend is met de op handen zijnde wetwijziging, nu dat zijn gedragingen in de toekomst zal beïnvloeden. Dat klemt temeer nu

Advocatenkantoor

E. Van Twist & Walls

-3-

door de vader van appellant uitdrukkelijk is gevraagd om anders te handelen dan is gedaan. Ik meen dat in redelijkheid, ook al omdat het doen van een asielaanvraag niet echt uit te leggen valt bij de Indonesische autoriteiten, met dat belang rekening had dienen te worden gehouden. Temeer nu bij de ambtenaar van politie bekend was dat appellant voornemens was om binnen de hem in het visum gegunde termijn terug te keren naar het land van herkomst en de doorhaling geen enkel redelijk doel diende.

Nu kan bij uitspraak in beroep natuurlijk niet de doorhaling ongedaan worden gemaakt. Wel kan met een positieve beslissing wordt "aangetoond" dat de doorhaling onjuist was hetgeen bij eventuele problemen aan de grens hem mogelijk zou hebben geholpen om de grens te passeren zonder al te veel problemen. Terecht heeft de rechtbank daarin een (voldoende) belang gezien om de zaak inhoudelijk te behandelen.

Grief 3

Gezien het vorenstaande meent appellant dat de litigieuze uitspraak van de rechtbank te Dordrecht geen stand kan houden. Nu de uitspraak dient te worden vernietigd, zal verweerder de kosten van het beroep alsook van het hoger beroep dienen te vergoeden.

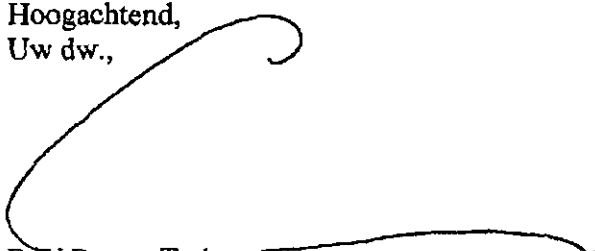
WESHALVE

Appellant zich tot Uw Raad wendt en met de verschuldigde eerbied verzoekt:

- het hoger beroep gegrond te verklaren;
- de uitspraak van de rechtbank, waarvan beroep, te vernietigen en zelf in de zaak te voorzien danwel de zaak terug te verwijzen naar de rechtbank of verweerder ter verdere afhandeling;

met veroordeling van verweerder in de proceskosten.

Hoogachtend,
Uw dw.,

E. W.B. van Twist.